

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ
ТЕХНОЛОГІЙ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
ПРИКЛАДНОЇ ЕКОНОМІКИ І МЕНЕДЖМЕНТУ
ім. Г. Е. ВЕЙНШТЕЙНА**

ТЕЗИ

**ІІІ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ СОЦІАЛЬНО-
ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ:
ПОГЛЯД МОЛОДІ»**

**6 – 7 КВІТНЯ 2021 р.
м. Одеса**

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ПРОДУКТИВНОСТІ ПРАЦІ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Паук Я.М., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК

Науковий керівник – д.е.н., проф. Самофатова В.А.

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Продуктивність праці – це показник трудової діяльності працівників, яка визначається кількістю продукції, виробленої за одиницю робочого часу, або витрати часу на виробництво одиниці продукції.

Актуальність обраної теми пояснюється тим, що підвищення продуктивності праці має важливе економічне значення. Виробництво кожної галузі і кожної галузі залежить від ряду факторів. Такими факторами є праця й оплати праці трудові ресурси. Трудові ресурси є коштовною і важливою частиною продуктивних сил суспільства. Ефективність виробництва залежить від кваліфікації робітників, їх розміщення і використання, що впливає на обсяг і темпи приросту виробленої продукції, використання матеріально-технічних засобів. Використання трудових ресурсів тісно зв'язанно зі зміною показника продуктивності праці. Ріст цього показника є важливою умовою розвитку продуктивних сил країни і росту національного доходу. Основними показниками які характеризують рівень продуктивності праці на підприємстві, є показники прибутку або витрат. Саме завдяки цим показникам можна дати чітку картину продуктивності праці підприємства. Важливою умовою ефективного функціонування підприємства є раціональне, ефективне використання усіх видів виробничих ресурсів. Для характеристики ефективності використання трудових ресурсів підприємства застосовується показник продуктивності праці, який відображає кількісне співвідношення між обсягом виробленої і трудовими витратами на її виробництво. Чим менші трудові витрати, тим вищий рівень продуктивності праці.

Продуктивності праці характеризує результативність праці, її ефективність. Це здатність конкретної праці виробляти за одиницю часу певну кількість продукції.

Економічний зміст підвищення продуктивності праці полягає в скороченні витрат робочого часу на виробництво одиниці продукції або в збільшенні кількості продукції, виробленої за одиницю часу.

На виробництво продукції витрачається як жива праця працівників, зайнятих безпосередньо у процесі виробництва її, так і минула праця уречевлена в засобах виробництва. У зв'язку з цим, розрізняють індивідуальну продуктивність праці і суспільну продуктивність праці.

Отже, продуктивність праці - це плідність, продуктивність виробничої діяльності людей, що вимірюється кількістю часу, затрачуваного на одиницю продукції, або кількістю продукції, вироблюваною в одиницю робочого часу (годину, день, місяць, рік).

Суть закону підвищення продуктивності праці полягає в створенні максимуму продукту при мінімумі праці, і тому підвищення суспільної продуктивності праці об'єктивно сприяє прогресу людства, що виражається в

зростанні матеріального виробництва, в розвитку науки, культури, мистецтва, всіх сторін цивілізації.

Також, в умовах становлення підвищення продуктивності праці є важлива передумова прискорення розвитку та підвищення конкурентоспроможності стає створення, накопичення та ефективного використання нематеріальних ресурсів (інтелектуальної власності, брендів, якості маркетингу, менеджменту, клієнтської бази, гудвілу і т. д.), оскільки вони сприяють досягненню конкурентних переваг в управлінні та, на відміну від природних та фінансових ресурсів, є невичерпними. За цих умов конкурентні зусилля організацій спрямовуються на набуття такої якості як унікальність. Середовищем виникнення, розвитку і функціонування корпоративної культури є постіндустріальне суспільство, в рамках якого знання, інформація і «людський капітал» набули домінуючого значення у виробничій та господарській діяльності підприємстві.

Далі, підвищенню продуктивності праці має велике значення економічний аналіз у вирішенні проблем використання трудових ресурсів на сучасному етапі розвитку економіки. До цих проблем передовсім відносяться наступні: приховане безробіття, неефективне використання робочого часу; спад продуктивності праці, низький ступінь зайнятості у виробництві, плинність кадрів на підприємстві тощо.

Література:

1. Кулаковська Т.А. Економіка підприємства (практикум): навч. посіб. / Т. А. Кулаковська. – Одеса: Астропринт, 2014. – 364с.
2. Економіка та фінанси підприємства: методика розв'язання практичних задач. – К.: КНТЕУ, 2010. – 336с.
3. Власова Н.О. Економіка підприємства / Н.О. Власова, В.В. Гармаш, С.М. Шинкар, Л.І. Безгінова. – Х.: ХДУХТ, 2008. – 279с.
4. Гетьман О.О. Економіка підприємства / О.О. Гетьман, В.М. Шаповал. – К.: Центр навч. л-ри, 2006. – 488с.

АКТУАЛЬНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ РЕСТОРАННОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ

Корікова А.К., студ. ОКР «Магістр» ф-ту ЕБіК

Науковий керівник – д.е.н., проф. Павлов О.І., к.е.н., доц. Дідух С.М.

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Ресторанний бізнес у всьому світі вважається одним із найприбутковіших напрямів інвестування. Вид цієї діяльності є чи не одним з найдавніших, перші згадки про заклади харчування – прообрази сучасних ресторанів з'явилися ще у 1700 році до н.е. На сьогодні цей бізнес і надалі є досить привабливим, а його розвиток крокує в ногу з часом.

Оскільки динамічні зміни в галузі громадського харчування України, обумовлюють посилення конкурентної боротьби, появу нових форматів закладів та використання інновацій, виявлення основних тенденцій розвитку у

92. **УПРАВЛІННЯ ВЕРТИКАЛЬНИМИ КОНФЛІКТАМИ В ОРГАНІЗАЦІЯХ** 198
 Башкірова В.Д., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ТВтаТБ
 Науковий керівник – к.філос.н., доц. Пурцхванідзе О.В.
 Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса
93. **ВИЗНАЧЕННЯ КРИТЕРІЇВ МОТИВАЦІЇ УПРАВЛІНСЬКОГО ПЕРСОНАЛУ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ РЕСТОРАННОЇ ГАЛУЗІ** 200
 Хуторна В.А. студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ММіЛ
 Науковий керівник – к.п.н., доц. Удовиця О.Ф.
 Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса
94. **ОСОБЛИВОСТІ КОНКУРЕНТНИХ СТРАТЕГІЙ ВИНОРІБНИХ ПІДПРИЄМСТВ НА ОСНОВІ ПТК “ШАБО”** 203
 Севастьянов В.В., студ. СВО “Бакалавр” ф-ту ММіЛ
 Науковий керівник – к.е.н., доц. Агеєва І.М.
 Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса
95. **ВПЛИВ МАКРОФАКТОРІВ НА СТРАТЕГІЧНИЙ РОЗВИТОК ПІДПРИЄМСТВ ГОТЕЛЬНОЇ ГАЛУЗІ** 207
 Мельник А.В. студ. СВО —МагістрІ ф-ту ММіЛ технологій
 Науковий керівник –к.е.н., доц. Агеєва І.М.
 Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса
96. **ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ПРОДУКТИВНОСТІ ПРАЦІ НА ПІДПРИЄМСТВІ** 209
 Паук Я.М., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК
 Науковий керівник – д.е.н., проф. Самофатова В.А.
 Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса
97. **АКТУАЛЬНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ РЕСТОРАННОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ** 210
 Корікова А.К., студ.ОКР «Магістр» ф-ту ЕБіК
 Науковий керівник – д.е.н., проф. Павлов О.І., к.е.н., доц. Дідух С.М.
 Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса
98. **ЗАРУБІЖНІ МЕТОДИ УПРАВЛІННЯ ВИТРАТАМИ НА ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ** 212
 Дудлева Д.П., студ. 3-го курсу, економічного відділення,
 Науковий керівник: викладач вищої категорії ОТК ОНАХТ Шимко О.В.
 ВСП «Одеський технічний фаховий коледж ОНАХТ», м. Одеса
99. **АКТУАЛЬНІСТЬ ГНУЧКИХ І НЕСТАНДАРТНИХ ФОРМ ЗАЙНЯТОСТІ В СУЧАСНИХ УМОВАХ** 214
 Манзарук В.Ю., студ. 3-го курсу, економічного відділення,
 Науковий керівник: викладач вищої категорії ОТК ОНАХТ Шимко О.В.
 ВСП «Одеський технічний фаховий коледж ОНАХТ», м. Одеса